

[Aksel Larsen.]

heds skyld holder sig i baggrunden og tier stille under denne debat om et emne, han ellers har brugt megen tid til at tale om fra folketingets talerstol.

Hvordan er stillingen her i tinget? Stillingen er den, at de partier, der, i hvert tilfælde indtil den trekantede regering blev dannet, i ord havde erklæret sig for modstandere af tøjskatten og for tilhængere af dens snarest mulige afvikling, at disse partier — det er venstre, det er de konservative, det er retsforbundet, og det er kommunisterne — har det absolutte flertal her i salen. Ser vi bort fra retsforbundet, og det må man åbenbart i visse retninger, ser det for mig ud, som om tre partier her i salen havde i hvert fald meget store muligheder for at få vedtaget, at afviklingen skal påbegyndes nu, også selv om socialdemokratiet og det radikale venstre skulle føle sig kaldet til at stemme for en fortsættelse af denne forbrugsfjendske beskatning. Muligheden er i hvert fald til stede for at få vedtaget, at nu skal afviklingen påbegyndes, og for samtidig at komme ud af den uholdbare tilstand, at man har delegeret lovgivningsmagten på et bestemt område til den højtærede finansminister. Men vil man heller ikke udnytte den mulighed, så beklager jeg det. Jeg nærer ikke noget specielt ønske om at få noget ved hjælp af venstre og det konservative folkeparti. Det ville passe mig betydelig bedre, hvis socialdemokratiet og de radikale, hvis vælgere trænger langt mere til at få gjort beklædningsgenstande billige end venstres og de konservatives vælgere, ville gå ind for, at nu skulle vi af med tøjskatten. Mit parti ønsker at slippe af med tøjskatten, og uanset hvem der vil hjælpe os med det, vil vi naturligvis finde en sådan hjælp værdifuld, for det vil være til gavn for befolkningen. Hvis venstre og de konservative opretholder deres standpunkt — jeg er ikke klar over, om de vil stemme imod vort ændringsforslag eller afholde sig fra at stemme; ja, jeg ved, at det ærede medlem

hr. Thorkil Kristensen vil afholde sig fra at stemme — hvis venstre og konservative opretholder deres standpunkt, er vort ændringsforslags skæbne formentlig beseglet, men vi opretholder det i hvert fald.

Må jeg for resten i den forbindelse sige til det ærede medlem hr. Weikop, at jeg forstår ikke helt det standpunkt, han lige docerede. Han sagde noget om, at når man ikke kunne give tilslutning til et lovforslag, kunne man heller ikke stille ændringsforslag. Det er noget ganske nyt i den parlamentariske historie, at man ikke kan stille ændringsforslag til et lovforslag, man er modstander af, og som man i øvrigt må befrygte bliver vedtaget. Naturligvis kan man gøre det, det har vi i hvert fald gjort, ikke fordi vi havde sådan en tyrkertro — som det ærede medlem hr. Tholstrup havde i går — at vi regnede sikkert med, at det blev vedtaget, for vi kendte det ærede medlem hr. Weikop og hans parti og venstre; vi vidste godt, at de var svage i koderne, når det kom til stykket og de skulle indløse de veksler, de agitatorisk havde givet vælgerne; men vi ønskede i hvert fald at stille ændringsforslaget, vi ønskede at udnytte enhver, selv den ringeste, mulighed for at få det vedtaget, og vi agter selvfølgelig at opretholde det.

Hvad angår de bestemmelser i de tre lovforslag, der vedrører pristallet, kan jeg kun konstatere, at det har man ikke, heller ikke den højtærede finansminister, ønsket at inddrage sig i en debat om; man har faktisk ingen argumenter i denne debat, man siger kun: vi agter at gennemføre denne nyeste forfusning af pristallet. Jeg beklager, at den højtærede finansminister er gået uden om spørgsmål, som er rejst i går, for det, det drejer sig om, er jo ikke blot, at man vil ændre pristallet og dermed lønningerne, men også, at man med bortfaldet af sparebeviserne unddrager de fattigste i landet det tilskud på henholdsvis 40 og 20 kr., de dog hidtil har fået som en art compensation for tøjskatten. Vi har ikke